

Skillnader i plantetablering mellan tall och gran – effekter av markbehandling och ståndort

Oscar Nilsson SLU
Karin Hjelm Skogforsk

Syfte

Undersöka skillnader i etableringsförmåga hos tall och gran beroende på **ståndort**, **geografiskt läge** och **markbehandling**. Följande hypoteser testas:

1. Granen har lägre kväveupptag än tallen och därmed en sämre tillväxt de första åren efter plantering.
2. Skillnader mellan trädslagen utjämnas ju mer kväve som finns tillgängligt.

Försökslokaler

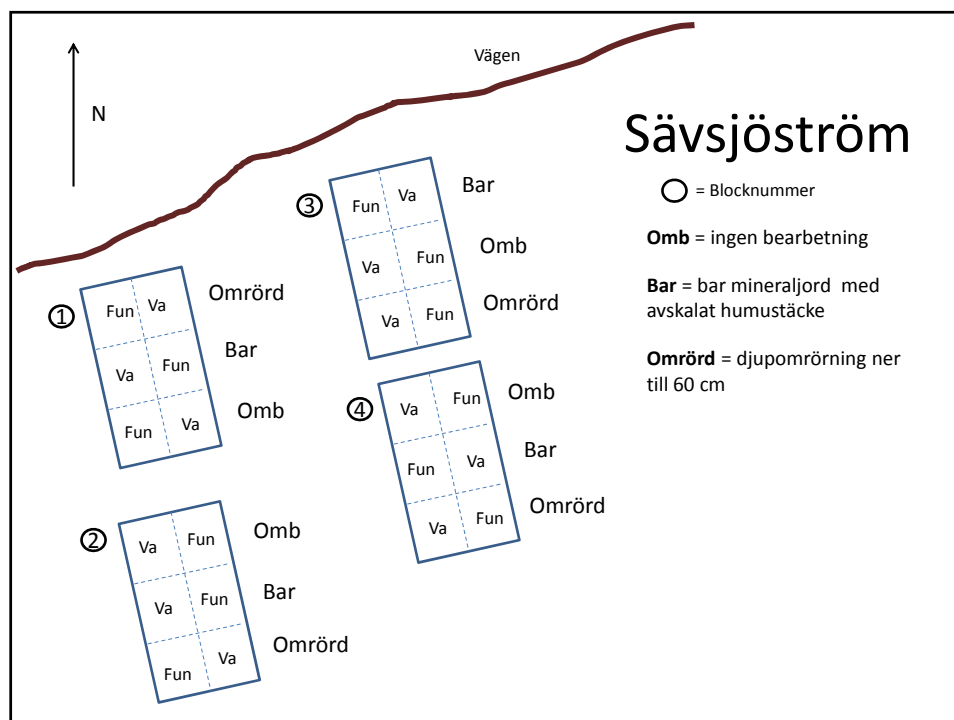
- Två lokaler i Västerbotten och två i södra Sverige
 - Fattig och bördig

- Västerbotten

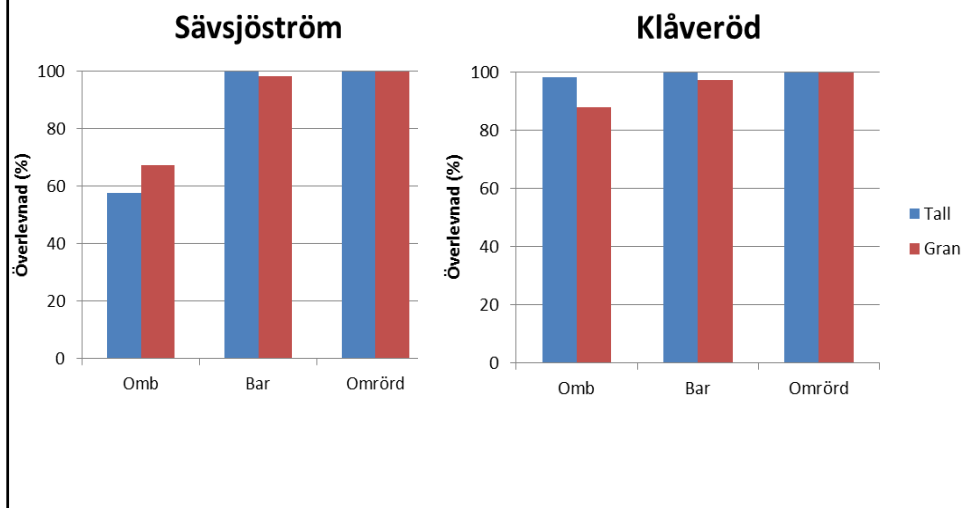
- 1 Vindeln T20
- 2 Hössjö G26

- Södra Sverige

- 3 Sävsjöström T24
- 4 Klåveröd G32

Överlevnad 3 år efter plantering

Avgångsorsaker

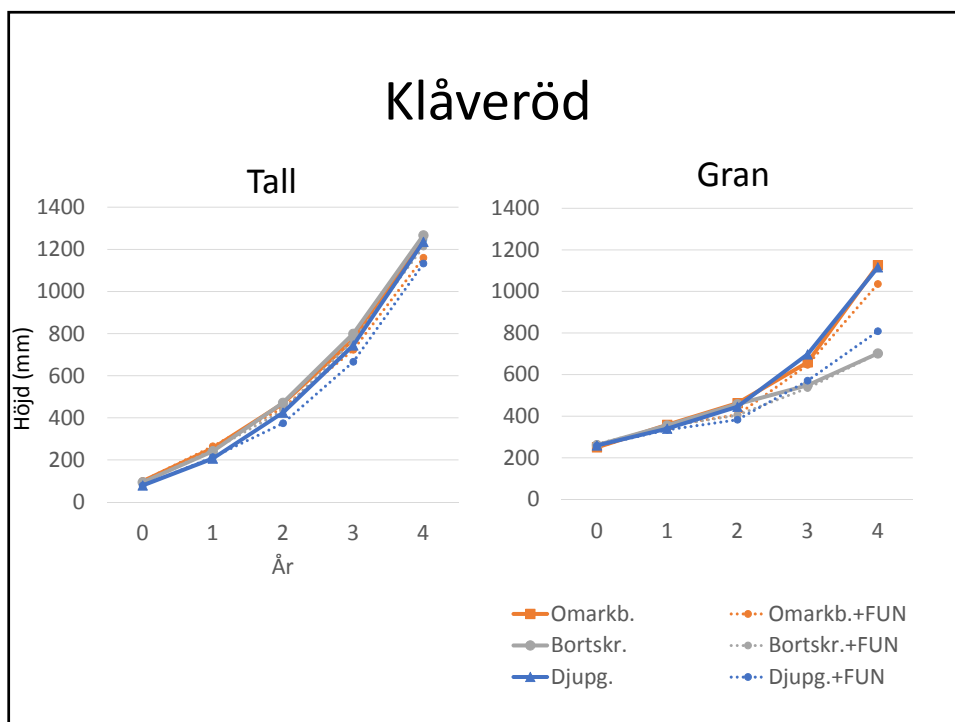
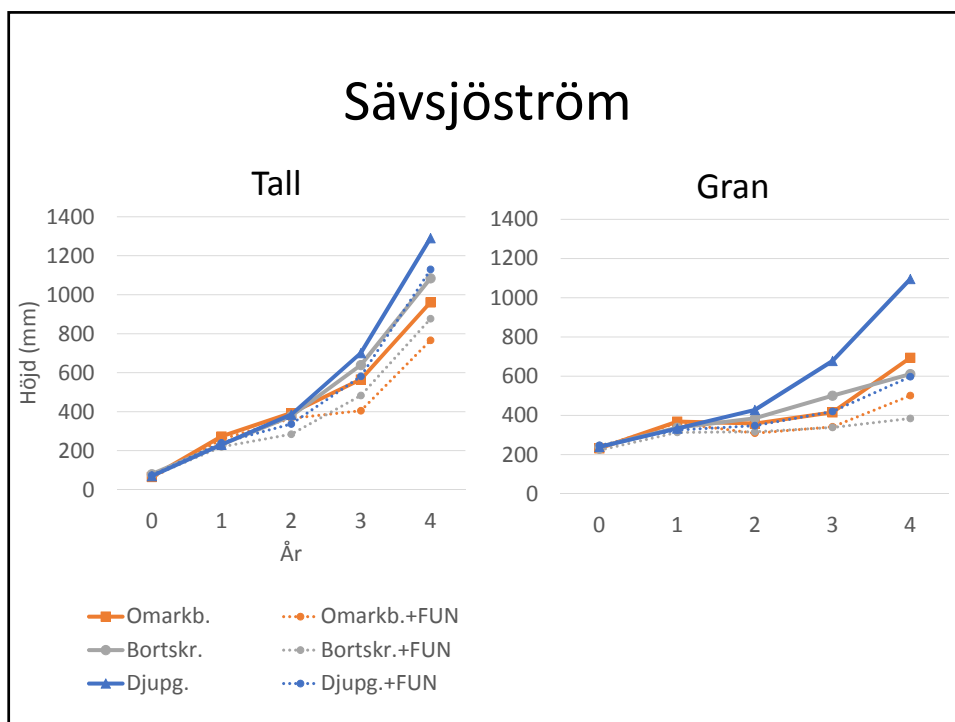
Sävsjöström

- 60 % snytbaggar
- 35 % okänd skada
- 5 % torka/vegetation

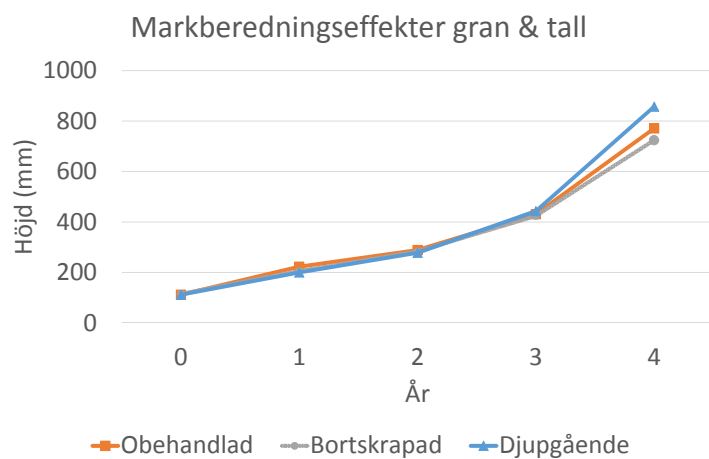
Klåveröd

- 82 % snytbaggar
- 18 % okänd skada

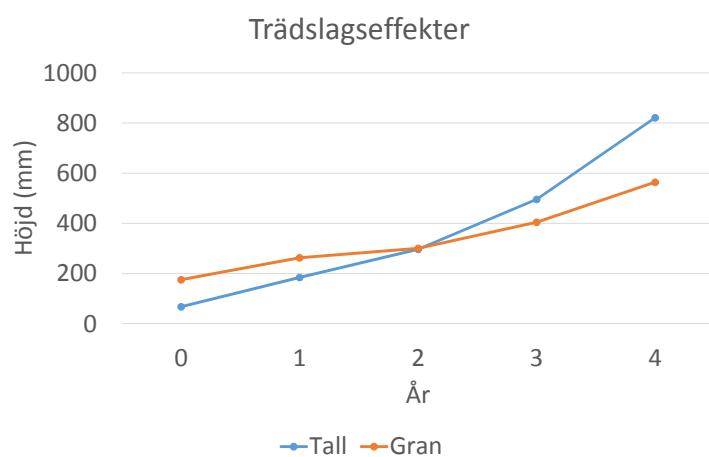

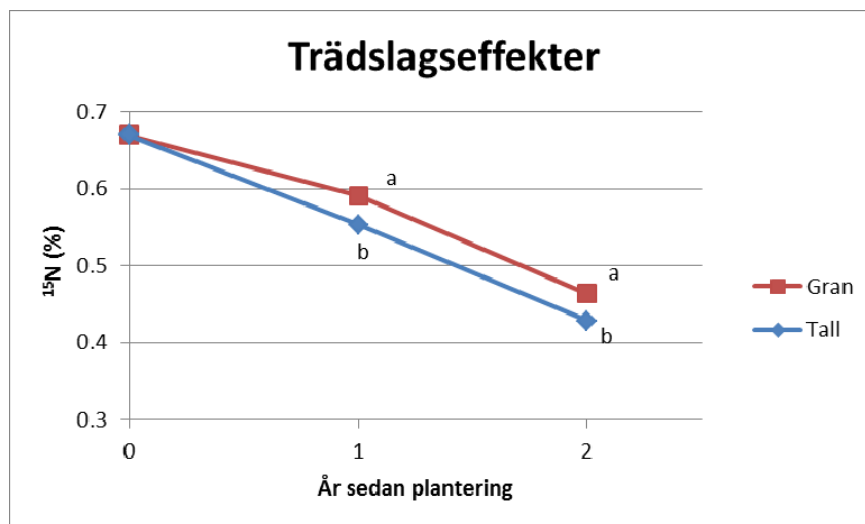
Höjdtillväxt

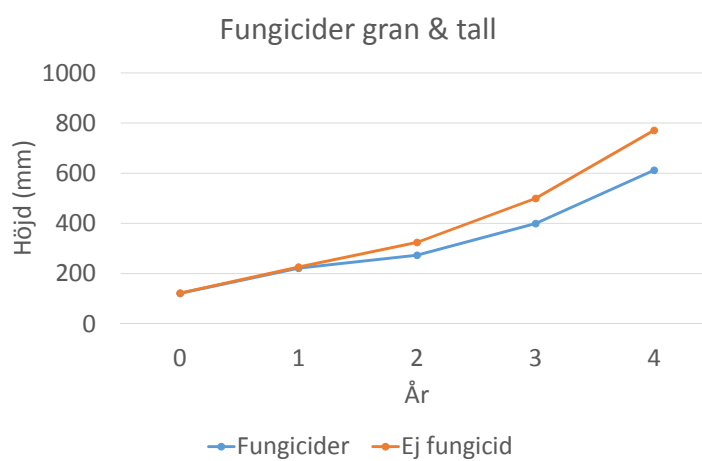
Höjdtillväxt

Utspädning av kväve

Höjdtillväxt

Preliminära slutsatser

- Tallen omsätter kväve snabbare än gran, har en högre initial tillväxt och skillnaden mellan trädslagen är större på magra marker.
- Tallen verkar få tag på kväve även i mindre kväverika miljöer, medan granen på dessa marker "står och stampar".
- Ju bördigare miljö, desto mindre behov av markberedning i syfte att öka kvävetillgången för tallen, men det kan behövas av andra skäl t.ex. snytbaggesskydd och reducerad vegetationskonkurrens.
- Val av markberedningsmetod bör göras utifrån val av trädslag och med avseende på markförhållanden.

Långsiktiga effekter av markberedning – resultat 30 år efter plantering

